Predsjednice von der Leyen,
predsjedniče Macron,
premijeru Costa,
dragi Europljani,

iznimno sam ponosna što mogu nazočiti ovoj ključnoj fazi u ovom jedinstvenom procesu iskazivanja aktivnoga građanstva, izgradnje Europe, jačanja otpornosti naših temelja na promjene u budućnosti.

Čini mi se da iz svih govora koje smo danas čuli možemo izvući jednu poruku: budućnost Europe još nije ispisana, a naša priča ovisi o vama, o svima nama.

Ova je rasprava poprimila novu dimenziju 24. veljače, kada je predsjednik Putin naredio svojoj vojsci da pokrene invaziju na Ukrajinu. Bio je to čin srednjovjekovne agresije koji je promijenio svijet.

Svijet nakon 24. veljače sasvim je drugačiji svijet. Opasniji je. A posljedično se promijenila i uloga Europe. Ne možemo si priuštiti daljnji gubitak vremena.

Naš odgovor na invaziju i način na koji ćemo dalje reagirati ključni su test naših vrijednosti. Jedinstvo i odlučnost našeg odgovora zapanjili su kritičare i učinili nas ponosnima što smo Europljani. Na tome moramo temeljiti svoje daljnje djelovanje.

No, dok ovo govorim, Ukrajina je i dalje pod napadom. Bombe i dalje odnose živote civila. Žene su i dalje žrtve silovanja. Milijuni ljudi morali su pobjeći, a tom se trendu ne nazire kraj. Ljudi su i dalje zarobljeni u tunelima pod Mariupoljem.

Ukrajinci traže podršku Europe jer znaju ono što vam mogu potvrditi i milijuni Europljana koji su bili prisiljeni provesti pola stoljeća iza željezne zavjese – ne postoji alternativa Europi.

Budućnost Europe povezana je s budućnošću Ukrajine. Prijetnja s kojom se suočavamo je stvarna, a posljedice neuspjeha mogli bismo skupo platiti.

Zapitajmo se: kako će povijest pamtiti naše postupke? Hoće li budući naraštaji čitati o pobjedi multilateralizma nad izolacionizmom? O učvršćivanju međuovisnosti naroda i ljudi koji su ponosni na svoje razlike, kao što je Laura ranije spomenula, ali koji razumiju da u ovom novom svijetu budućnost može biti samo zajednička?

Sve to ovisi o nama. To je naša odgovornost. Možete biti sigurni da će se Europski parlament boriti za jaču Europu i sve ono što Europa znači: za slobodu, demokraciju, vladavinu prava, pravdu, solidarnost i jednake mogućnosti.

To znači da moramo više slušati, a manje govoriti. Ovaj postupak mora biti usredotočen na vas, na to da naš projekt koristi pojedincima u selima, gradovima i regijama diljem Europe.

Europa se može ponositi svojom poviješću. Stvorili smo zajedničko tržište, osigurali uzastopna proširenja na nove države, prihvatili opće pravo glasa, ukinuli unutarnje granice, uspostavili zajedničku valutu i uvrstili temeljna prava u naše Ugovore. Naš europski projekt pokazao se uspješnim. Iako možda nije savršen, mi predstavljamo uporište liberalne demokracije, osobnih

sloboda, slobode mišljenja, sigurnosti i zaštite, koje nadahnjuje milijune ljudi u Europi i diljem svijeta.

Međutim, ova konferencija također pokazuje da postoji raskorak između očekivanja građana i onoga što Europa trenutačno može ostvariti. Zato nam je kao sljedeći korak potrebna konvencija. I to je ono na čemu će Europski parlament inzistirati. Neka pitanja jednostavno ne mogu čekati.

Jedno od njih je obrana. Potrebna nam je nova sigurnosna i obrambena politika jer znamo da smo potrebni jedni drugima. Pojedinačno smo ranjivi. Ne moramo izmišljati toplu vodu u tom području. Možemo nadograditi postojeće saveze, umjesto da na njih gledamo kao na konkurenciju.

Među tim hitnim pitanjima nalazi se i energetika. Još uvijek previše ovisimo o autokracijama. Još uvijek postoje energetski otoci. Moramo se međusobno podupirati u tom području kako bismo prekinuli ovisnost o Kremlju i ulagali u alternativne izvore energije. Očito je da energija iz obnovljivih izvora nije važna samo za okoliš, nego i za sigurnost. No sve to možemo postići samo zajedničkim snagama.

Hitno je i pitanje klimatskih promjena, izazova naše generacije protiv kojeg se vodi globalna borba koju s ponosom predvodi Europa.

Jedno od tih pitanja je i zdravlje. Moramo uzeti u obzir pouke naučene tijekom pandemije te povezati naše zdravstvene sustave, dijeliti informacije i udružiti resurse. Kada se dogodi sljedeći virus ne smijemo dopustiti da naši životi stanu. Naša prva reakcija ne smije biti ponovno uvođenje granica iz prošlosti.

To vrijedi i za naš gospodarski model, u sklopu kojega moramo osigurati dovoljnu fleksibilnost, a da pritom ne ograničimo prostor za djelovanje budućim naraštajima, i kojim ćemo moći otvarati radna mjesta potrebna za napredak.

Hitno je i pitanje migracija, kao što smo čuli u videozapisima i svjedočanstvima. I dalje nam je potreban sustav koji je pravedan prema onima kojima je potrebna zaštita, strog prema onima kojima nije i oštar prema onima koji iskorištavaju najranjivije osobe na planetu.

Tu su i jednakost i solidarnost. Naša Europa mora ostati mjesto gdje svatko može biti ono što želi, gdje mjesto rođenja, spol ili seksualna orijentacija pojedinca ne utječu na njegov potencijal. Europa koja se zalaže za naša prava – za žene, za manjine, za sve nas. Europa u kojoj nitko nije zapostavljen.

Želim da Europa bude predvodnica u svim tim područjima, kao i u mnogim drugima. Jer ako tu ulogu ne preuzmemo mi, preuzet će je netko drugi.

Dragi Europljani,

na Konferenciji o budućnosti Europe sudjelovale su stotine tisuća ljudi iz svih krajeva Europe. Bilo je to intenzivno iskustvo i dokaz snage participativne demokracije nakon višemjesečnih rasprava i žustrih debata. Želim vam zahvaliti što vjerujete u obećanje Europe.

Također, želim posebno zahvaliti Guyju Verhofstadtu i Dubravki Šuici te različitim predsjedništvima Vijeća – premijeru Costi i ministru Clementu Beauneu koji su danas s nama – hvala vam što ste predvodili ovaj postupak. Željela bih zahvaliti i pokojnom predsjedniku Davidu Sassoliju koji bi bio iznimno ponosan. Bio bi strašno ponosan. Naravno, ništa od toga ne bi bilo moguće bez svih naših zaposlenika. Molim vas jedan aplauz za osoblje Europskog parlamenta i drugih institucija koje je u sve to uložilo velik trud. Hvala vam svima što ste vjerovali u ovaj postupak, što ste se borili za Europu i suprotstavili cinicima.

Lakše je biti ciničan i populist, gledati prema unutra. Ali moramo razotkriti pravo lice populizma, cinizma i nacionalizma: to je lažna nada koju prodaju oni koji nemaju odgovore. Oni koji se boje kročiti teškim i dugim putem napretka.

Europa se nikada nije bojala. Vrijeme je da pojačamo svoje djelovanje, a ne da usporimo.

Nalazimo se u jednom od ključnih trenutaka za europsku integraciju i nijedan prijedlog za promjenu ne bi trebao biti isključen. Trebali bismo prihvatiti sve postupke potrebne kako bismo to osigurali.

Ušla sam u politiku kao studentica jer sam vjerovala da je mojem naraštaju mjesto u Europi. I dalje vjerujem u to. Ne postoji stara i nova Europa. Ne postoje velike i male države. Jasno nam je da su ideje jače od pukih geografskih pojmova.

Nikada neću zaboraviti taj trenutak prije 18 godina kada je deset zemalja, uključujući i moju, pristupilo Uniji. Brojali smo sekunde do ponoći tog prvog svibnja i u zraku su se osjećale radost, nada i puka strast ljudskog vjerovanja. Građani Ukrajine, Gruzije i Moldove te zemalja zapadnog Balkana danas su okrenuti Europi s istim ciljem. Naravno, svaka zemlja mora slijediti svoj put, ali ne smijemo se bojati osloboditi potencijal Europe da promijeni živote ljudi na bolje, kao što je to bio slučaj s mojom zemljom.

Naposljetku, okupili smo se ovdje na Dan Europe, u godini posvećenoj mladima, u sjedištu Europskog parlamenta u Strasbourgu. Ovo je mjesto najbolji simbol snage demokracije, snage Europe da poduzme sljedeći korak, zajedno.

Vrijeme je da odgovorimo na zov Europe. Ovo je naš trenutak.

Hvala.